

Smedens Frieri.

Humoreske af Sophus Lange.

Smaaahyer uden for Hovedru-
terne i det vestlige Amerika er
ikke spændende. De bestaar i
Reglen af en Gade paa hvor Side
af Jernbanesporet. I den ene
Gade findes Bankfilialen, Bio-
grafen og Forretningerne, i den
anden Behoelshusene. Sjældent
finder fremmede Vej til en saad-
an lille sovning By, men derfor
er den ogsaa et udmærket Til-
flugtssted for en Mand, der af
en eller anden Grund vil for-
svinde, forudsat at han kan
vinde den lille Bys Tilid og
glide ind i Ensformigheden uden
at skabe Grund til Formodnin-
ger og Skumlerier.

Windfall var en saadan By,
og her træffer vi Jacob Bassett
som Indehaver af Bog- og Pa-
pirhandelen samt Kontor for
Køb og Salg af Ejendomme og
Byggegrunde. Den sidste Afdel-
ing af Forretningen optog ikke
meget af hans Tid, da Byen ikke
gjorde Mine til at ville udvide
sig, saa Jacob Bassett førte en
stille, indesluttet Tilværelse og
kom kun sammen med ganske
faa Mennesker.

Det var allerede en Del Aar
siden, han havde nedsat sig dér,
og han var forlængst en natur-
lig og uomtalt Bestanddel af
Befolkningen. Han saa ud til at
befinde sig særdeles vel, var lille
og rund med en næsten barnlig
Teint i et venligt smilende An-
sig.

Den Mand, som egentlig var
hans eneste nære Ven, var sam-
tidig hans diametrale Modsæt-
ning. Det var Genboen, Vogn-
og Beslagsmed Michael Potter.
Hr. Potter var en høj, ranglet,
noget duknakket, meget mørk
Mand og saa faamælt, at man
næsten kunde tro, han var stum.
Men tilrods for den store Forskel,
der var paa dem, fandt de to
Mænd Behag i hinandens
Selskab, og om Aftenen, naar
Boghandelen er lukket, og li-
den paa Smedens Esse var sluk-
ket, kunde man være sikker paa
at træffe de to Mænd sammen.
Saa havde den livlige Jacob
Bassett Lejlighed til at udfolde
sig som Fortæller. Han kunde
ikke let finde en mere ideel Til-
hører, end den tavse Michael
Potter, som aldrig afbrød Jacob
med et eneste Ord.

Ja, saadan havde det været
indtil for ganske nylig, men saa
var der kommet Kluder i Regn-
skabet. En Dag i November
havde Michael været et Ærinde
i Nabohyen, og siden den Dag
maatte Jacob undvære hans
Selskab hver Onsdag Aften, idet
Michael nemlig paa denne Aften
efter et meget omhyggeligt Toi-
lette kørte af Sted ud af Byen i
sit lille Enspænderkøretøj.

Skønt Jacob selvfølgelig var
nysgerrig efter at vide, hvad
den anden foretog sig, fik han
dog ikke sin Nysgerrighed til-
fredsstillet. Michael mælede ikke
et Ord om sine Udflygt.

Det var som sagt Onsdag
Aftenne, der var Skuepladsen
for Michaels Ture ud af Byen.
Den fjerde Onsdag i Rækken
— det var i December og gan-
ske kort for Jul — kørte han
som sædvanlig nybarberet og
iført sit blaa Tøj ad Vejen mod
Syd langs Jernbanelinien. En
Mils Vej fremme kørte han ind
i en Gaard og blev modtaget af
en trivelig Dame, som var vel
ude over den første Ungdom,
men endnu dog var en blom-
strende Kvinde, som ikke havde
sagt Farvel til Livet. Der var
øjensynligt ikke andre hjemme

i Huset, og det var da ogsaa
den Kendsgerning, at Husher-
ren var borte hver Onsdag, der
muliggjorde det for Husholder-
sken at invitere Selskab disse
Aftener.

Michael havde hidtil passet
sit Hus ganske alene og været
tilfreds med Tingenes Tilstand,
men efter at han ved sit Forret-
ningsbesøg hos Fru Johnsons
Husbond havde truffet denne
Dame, havde han følt sig draget
af hendes fænomenale Evne til
i en Fart at dække et Bord med
herlig, vellavet Føde og siden
lige saa hurtigt faa ryddet op
efter Maaltidet. Der var som
slikket i det Hus, hvad man ikke
kunde paastaa, der var hjem-
me hos Michael. Det var slet
ikke selve Kvinden, der drog
ham, men hendes huslige Færd-
ighed. De havde saaledes duper-
pet ham, at han, den utroligt
ordknappe, havde ladet en Be-
mærkning falde derom. Fru
Johnson havde følt sig smigret
og fundet Lejlighed til at invi-
tere Michael til den følgende
Onsdag. Saaledes var det kom-
met.

Som Jernet drages mod Mag-
neten, droges den tavse Smed
mod al den Herlighed. Han
maatte af Sted og se sig maet
paa disse Orgier i skinnende
Blankhed igen. Og nu var han
her altsaa for fjerde Gang.

Som de sad der, hun med sit
Sytoj og han ret op og ned, kom
det over Michael, at nu maatte
han gøre noget.

— Hor — hm! Kunde De
ikke tænke Dem at se, hvor-
ledes jeg bor?

Fru Johnson saa hurtigt op
som en, der endelig har opdaget
noget, hun længe har søgt.

— Jo, Tak, det vil jeg gerne
— svarede hun med hurtigt til-
kæmpet Ro.

Siden sin Mands Død for seks
Aar siden — man fandt hans
Hat og Overfrakke ved Flod-
bredden, men aldrig ham selv —
havde hun holdt Hus for frem-
mede. Nu længtes hun efter at
faa sit eget. Hun syntes godt
om den tavse Smed, der saa
øjensynligt beundrede og værd-
satte hendes Arbejde efter For-
tjeneste og havde allerede taget
sin Bestumning. At Fru Johnson
havde taget en Bestumning betød
i Virkeligheden, at hun havde
naaet sit Maal; thi hun var en
meget energisk Dame, som hver-
ken skyede lid eller Vand, naar
et Slag skulde slaas, og vé den,
der stod hende imod, naar hun
var paa Krigsstien.

Det blev bestemt, at hun
skulde komme til Windfall Son-
dagen efter, hvorefter Michael
kørte hjemad. Paa Vejen tænkte
han Sagen meget nøje igennem
og kom til det Resultat, at han
maatte sikre sig denne Kvindes
Dygtighed. Videre blev han klar
over, at han maatte sikre sig
den paa en Maade, saa at han
ikke kunde blive den franarret.
Det vilde igen sige, at det blev
nødvendigt at gifte sig med
Enken.

Michaels Opfattelse af Tilvæ-
relsen var primitiv. Naar en
Ting skulde gores, maatte den
gøres ordentlig. Hans Tanker
gik ad lige, igennem Generation-
ner bandede Veje. Han nærrede
intet Ønske om at blive gift,
men naar det ikke kunde være
anderledes, saa var der ikke no-
get derved at gøre.

Det eneste, der pinte ham
var, hvorledes han skulde faa
det sagt. Men det pinte ham
ogsaa til Gavns. Til daglig var
det ham besværligt nok at holde
en ganske almindelig Samtale
gaende. Hvor overvældende

TIL JÓLA

eiga oll at keypa i trikotagebúðini i Tórsgötu.

Biligar og góðar vörur.

Pouline Dahl-Christiansen.

vanskeligt vilde det da ikke væ-
re for ham at fri.

Saadan sad han nu slet ikke
og filosoferede. Han følte blot
Umuligheden af at sige det for-
løsende Ord som en stor mørk,
uoverstigelig Mur, der spærrede
ham Vejen.

Søndag Morgen kom med den
Fru Johnson, som Michael efter
Aftale hentedede ved Toget. An-
kommen til Smedens Hus tog
han straks et hurtigt, men all-
omfattende Overblik, mens Mi-
chael tavssaa til.

— Her mangler en ordnende
Haand, var Fru Johnsons Dom
efter endt Inspektion, hvorefter
hun uden videre Omsvøb lagde
Overtojet, smøgede Bluseær-
merne op og lod den ordnende
Haand træde i Funktion, mens
Beundringen mere og mere
fyldte Michaels Bryst. Kunde
han dog bare faa sagt det, han
saa gerne vilde. Men han kunde
ikke. Det var som om der nu
helt var slaaet Laas for hans
Tales Brug. Han gik ud og satte
sig paa Benken uden for sit
Hus, mens han energisk bæk-
kede paa sin Pibe. Fik han ikke
ordnet Sagen i Dag, blev det
vel aldrig, og saa vilde hans
Hus blive snydt for alt det, som
dette Vidunder kunde præstere.

Da skete der noget højt mær-
keligt. — Michaels Hjerne fødte
en pludselig Tanke. Hans Mund
aabnede sig, og Piben faldt paa
Jorden: Jacob — ja, Jacob
maatte kunne hjælpe ham. Han
kunde tale, hans Mund var
der ikke Slaa for. Smeden rejste
sig. Mon Jacob var kommen
hjem fra sin sædvanlige Søndag
Formiddags-Tur. Han blev lige-
frem ivrig og skyndte sig over
til Boghandleren. Denne var
endnu ikke hjemme; men Mi-
chael kendte Vennens Væner og
vidste, i hvilken Retning han
skulde søge ham.

Et Stykke uden for Byen traf
han den lille Mand.

— Hvad er der i Vejen, Mi-
chael? Sikken en Fart, du har
paa.

(Fortsættes).

Fiskemarkedet.

»Føroya Fiskaútflutnings-
felag« meddelet:

25.—11.—33.

Oporto: Tilførsel af færøsk
Klipfisk 2 Tons, af islandsk 302,
af norsk 173, af skotsk 58, af
canadisk 123, af portugisisk 310.
Priser for færøsk Klipfisk 200
Esc. pr. 60 kg, for norsk 215,
for newfoundlandsk 220, for
skotsk 180, for canadisk 440, for
portugisisk 213. Beholdninger af
newfoundlandsk Klipfisk 1230.

27.—11.—33.

Bilbao: Tilførsel af færøsk
Klipfisk 59 Tons, af islandsk 91.
Beholdninger af færøsk Klipfisk
1150, af islandsk 1750, af norsk
50. Priser uforandret. Sterling
40,20.

Rita Stangsæbe kan bruges
til alt — bør bruges af alle —.

Chevrolet Automobiler

EGNER SIG BEDST TIL DE
FÆRØSKE VEJE. DE ER
DRIFTSIKRE, SOLIDE
OG BILLIGE SAA-
VEL I BRUG
SOM I AN-
SKAFFELSE.

VILHELM NIELSEN THORSHAVN

— Reservedele — Gummi —
— Reparationer. —

Toiletsæben „Okkara“
er den fineste fine og den bil-
ligste billige af al Toiletsæbe.

VEGGTALVUR

„Harran signi heimidi“

málaðar í vökrum litum

PRISUR 2. KRÓNUR

SENDAST UMGANGANDI

KJALMAR JACOBSENS

TELF. 84. BÓKAHANDIL TELF. 84.

DEN

Forretning

der har Navn og Re-
nomme, kan De trygt be-
tro at handle med, ligeledes at
inlevere Deres Reparations-Ar-
bejde til. — CONRAD
JUHLERT kender De, han
har det største og smukkeste
Udvalg i Uhre — Arm-
baandsuhre, Herre-
uhre, Vækkeuhre,
Klokker samt Uhrkæ-
der i smukt Udvalg.

Kom ind og se paa Væerne.

Ingen Købelvang.

Husk, at min Forretning nu er
flyttet til Sanatorievejen.

Conrad Juhlert

TELF. 164.

Vor Krone Margarine overgaar
at anden Margarine i Kvalitet
og Velsmag.

A/S Thorshavns Mælkeforsyning
& Margarinefabrik.

Gode DIVANER

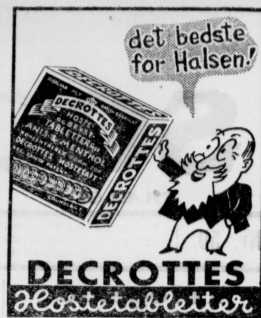
haves paa Lager og sælges
billigt.

MADRASSER

leveres paa Bestilling.

Ordre fra Bygderne eksp. omg.

TEL. 234. JULIAN HANSEN

Jacob Lützen, Thorshavn.
Telf.: 14 & 115.

Jólagáður.

Ongastaðni so stórt úrval í
góðum, nyttugum og hartil
billigum jólagávum
sum í

TELF. 64 SÁPUHÚSINUM TELF. 64

Allir Føroyingar

eiga at ferðast
og taka góðs við

„Tjaldrinum“
og

„Havhestinum“

F. SKIPAFELAGIÐ FØROYAR

Havnarfólk! Bygdafólk!

Fáid bílætir tygara sett í rammur
hjá

A. EIRIKSTOFT
(við Ebenezer).

Gott. — Skjótt. — Billigt.

Jólagáva.

Tann besta og billigasta jóla-
gáva er tann føroyska bindinga-
bókin.

Marius Debes.

Vi fremstiller nu færøsk Smelteost
den er fed velsmagende og billig.

A/S Thorshavns Mælkeforsyning
& Margarinefabrik.

Borstál

og lidnir gróttborar av besta slag.

Wenzel Petersen,
telefon 73.

Tógv.

Føroyskt tógv, hvítt, grátt og
ljósamorreitt.
Útlendskt tógv, nógv slog í
ynsum litum fest í

Sápuhúsinum.
Telefon 64.

Keypið frá teimum,

sum lýsa í

„Føroya Social-Demokrat“